

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. Š.**
bytem X

zast. advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským
sídlem Domažlická 1256/1, 130 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021, č. j. JMK 121811/2021, sp. zn. S-JMK 81592/2021/OD/Ša,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2021, č. j. JMK 121811/2021, sp. zn. S-JMK 81592/2021/OD/Ša (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hustopeče (dále jen „prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 15. 3. 2021, č. j. MUH/16886/21/306 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že dne 7. 9. 2020 ve 10:40 hod., na dálnici D2 v km 24,5, v katastrálním území obce Hustopeče, ve směru jízdy na Brno, při řízení blíže specifikovaného osobního motorového vozidla ohrozil osádku policejního služebního vozidla jedoucího v levém jízdním pruhu, do kterého přejížděl z pravého jízdního pruhu. Dále pak na dálnici D2 v km 17, poblíž čerpací stanice MOL, v katastrálním území obce Velké Němčice, ve směru jízdy na Brno, při řízení téhož vozidla nezastavil vozidlo na pokyn „Stůj“ dávaný osobou k tomu oprávněnou, tedy na znamení dávané policistou kýváním paže z jedoucího vozidla, doplněného výstražným světelným zařízením a rozsvíceným nápisem „STOP“. Tímto jednáním žalobce porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu úmyslně a § 12 odst. 5 téhož zákona z nedbalosti.
3. Za spáchání těchto přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Rozhodnutí o přestupku shledal přezkoumatelným. K odvolacím námitkám zejména uvedl, že po podání námítky podjatosti došlo ke změně oprávněné úřední osoby. Následně bylo po doplnění námítky podjatosti rozhodnuto tak, že oprávněná úřední osoba nebyla vyloučena. Dále konstatoval, že námitka podjatosti není omluvou z ústního jednání. Pokud jde o námitku upření práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, z oznámení o zahájení řízení vyplývá, kdy se může obviněný naposledy vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí, tj. závěrem ústního jednání. Žalovaný neshledal v prvostupňovém rozhodnutí pochybení, které by bylo důvodem pro jeho zrušení.
5. Žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Vina žalobce byla spolehlivě prokázána na základě důkazů, které byly v řízení řádně provedeny. Věrohodnost svědeckých výpovědí policistů nebyla zpochybněna. V řízení nevyvstaly důvodné pochybnosti o tom, že žalobce byl osobou, která byla před provedením silniční kontroly řidičem vozidla. Provádění dalších důkazů by proto bylo nadbytečné. Žalobce poprvé přišel s tvrzením, že vozidlo neřídil, až v rámci podaného odvolání, zpochybnění osoby řidiče je zcela účelové a nevěrohodné. Současně se žalovaný ztotožnil s úvahou prvostupňového orgánu stran výše uložené pokuty a doby stanoveného zákazu řízení motorových vozidel.

II. Žaloba

6. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se žalovaný nedostatečně vypořádal s odvolacími námitkami. Dále namítal nesprávný úřední postup správního orgánu I. stupně, neboť proběhlo ústní jednání ve věci i přes to, že podal námitku podjatosti oprávněné úřední osoby. Tímto správní orgán I. stupně zasáhl procesní práva žalobce v takové míře, že způsobil nezákonnost prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán

I. stupně dále pochybil, neboť nejednal v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Tím bylo žalobci upřeno právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

7. Žalobce v žalobě dále namítal nedostatky při zjišťování skutkového stavu a hodnocení provedených důkazů. Předně nebylo prokázáno zavinění vzhledem k jednotlivým přestupkům. Dále nebylo prokázáno, že by vozidlo v rozhodnou dobu řídil právě žalobce. Nedošlo rovněž k naplnění materiální stránky přestupku, neboť nedošlo k ohrožení osádky policejního vozidla. Nebylo ani přesvědčivě objasněno, na jakém místě a v jakou dobu měly být přestupky spáchány.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako nezákonná zrušena a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření s žalobou nesouhlasil a uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Ve věci bylo postupováno zcela v souladu s platnou právní úpravou řízení o přestupcích. Žalovaný v dalším odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí prvostupňového. Konstatoval, že žalobce v odvolání uplatnil téměř identické námitky; ty žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

10. Ve správním spisu se nachází zejména oznámení přestupku, úřední záznam ze dne 7. 9. 2020 o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, předvolání k podání nezbytného vysvětlení, odepření podání vysvětlení, oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 3. 2. 2021.
11. Žalobce dne 1. 2. 2021 učinil podání s názvem námitka podjatosti oprávněné úřední osoby prostřednictvím veřejné datové sítě (z emailové adresy X), bez použití podpisu, ve kterém namítal podjatost blíže nespecifikované oprávněné úřední osoby. Dále uvedl, že se z důvodu podjatosti oprávněné úřední osoby nezúčastní nařízeného ústního jednání. Na uvedenou emailovou adresu zaslal správní orgán I. stupně dne 2. 2. 2021 sdělení, že podání nemá předepsané náležitosti, a že toto podání nevylučuje plánované úkony správního řízení. Téhož dne došlo k ustanovení nové oprávněné úřední osoby.
12. Dne 3. 2. 2021 se ve věci konalo ústní jednání, na které se žalobce bez omluvy nedostavil. V rámci ústního jednání byli vyslechnuti svědci prap. A. V. a nstržm. D. N., příslušníci Policie ČR. Svědek prap. A. V. k věci mimo jiné uvedl, že v důsledku manévru řidiče vozidla, který vjel těsně do jeho jízdního pruhu, byl nucen zareagovat prudkým bržděním, čímž předešel vzniku dopravní nehody. Uvedl, že pokud by nezačal prudce brzdit, jistě by došlo ke střetu vozidel. Dále sdělil, že v okamžiku předjíždění vozidla viděl osobu řidiče, který byl ve vozidle sám, výslovně uvedl, že po celou dobu, vyjma projíždění čerpací stanicí, byl s vozidlem řidiče ve vizuálním kontaktu a jednalo se o řidiče, který se daného jednání dopustil. Nemohlo dojít k záměně s jiným vozidlem. Řidič byl ztotožněn na základě dokladu totožnosti a řidičského průkazu. Svědek nstržm. D. N. pak k věci mimo jiné uvedl, že řidič, projíždějící z pravého pruhu do levého, donutil jeho kolegu k prudkému brždění, díky kterému předešel vzniku dopravní nehody. Svědek řidiče po celou dobu pozoroval ve zpětném zrcátku. Poté co řidič neodbočil na čerpací stanici, ihned projeli areál čerpací stanice a připojili se zpět na dálnici D2, kdy po celou dobu měli vozidlo v dohledu. Svědek výslovně

potvrdil, že po celou dobu měl s vozidlem řidiče vizuální kontakt a že po celou dobu seděl řidič ve vozidle sám. Nemohlo dojít k záměně s jiným vozidlem.

13. Po konání ústního jednání ve věci žalobce opětovně učinil podání s názvem námitka podjatosti oprávněné úřední osoby. Usnesením o určení lhůty byl žalobce vyzván k doplnění chybějících náležitostí, na což žalobce reagoval. Usnesením prvostupňového správního orgánu ze dne 10. 3. 2021 bylo o podané námitce podjatosti rozhodnuto tak, že oprávněná úřední osoby není z řízení vyloučena.
14. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků. Proti rozhodnutí o přestupku podal žalobce odvolání. Jelikož prvostupňový orgán nepovažoval odvolání za důvodné, postoupil ho spolu se správním spisem žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
16. Krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky.
17. Žaloba není důvodná.
18. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost je považována za závažnou vadu rozhodnutí ve věci samé, ke které je v rámci soudního přezkumu přihlíženo i z úřední povinnosti. V souladu s ustálenou judikaturou lze rozhodnutí správního orgánu považovat za nepřezkoumatelné za předpokladu, že je vnitřně rozporuplné či nesrozumitelné, popř. není z jeho obsahu zřejmé, o čem a jak bylo rozhodováno. Kromě toho může nepřezkoumatelnost dále spočívat v tom, že úvahy správního orgánu nemají oporu v provedeném dokazování nebo bez náležitého odůvodnění nereflektují námitky účastníka řízení, popř. je bez dalšího označují za mylné či vyvrácené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44). Napadené rozhodnutí není žádnou z výše uvedených vad zatíženo.
19. Žalobce pouze obecně namítal, že se žalovaný nezabýval jeho námitkou ohledně „úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek, nebo jeho návrhem na výslech řidiče vozidla“. Tak tomu ale není. Žalovaný se zabýval jak tvrzenými procesními vadami, tak společenskou škodlivostí přestupkového jednání. Vysvětlil důvody, pro které neshledal námitku podjatosti překážkou pro konání ústního jednání, a zabýval se i právem žalobce na vyjádření k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Věnoval se rovněž společenské škodlivosti přestupkového jednání a uvedl důvody, pro které neakceptoval návrh žalobce na výslech osoby údajného řidiče (odlišného od žalobce). Soud mohl přezkoumat důvody, pro které žalovaný neshledal namítané vady důvodnými, což samo o sobě svědčí o tom, že napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. A jak bude níže vysvětleno,

mohl aprobovat též závěry, k nimž žalovaný ve vztahu k jednotlivým odvolacím námitkám dospěl.

20. Podle žalobce postupoval správní orgán I. stupně nesprávně, pokud konal ústní jednání i přes podanou námitku podjatosti. Dle § 37 odst. 4 správního řádu platí, že podání, které je učiněno prostřednictvím emailu, je nutné do 5 dní písemně potvrdit některou z kvalifikovaných forem podání. Podání žalobce ze dne 1. 2. 2021 tímto způsobem nebylo potvrzeno a nebylo tedy způsobilé vyvolat právní účinky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70). Podání neobsahovalo ani další podstatné náležitosti, zejména nebyla specifikována oprávněná úřední osoba, která měla být podjata. Správní orgán I. stupně žalobci obratem sdělil, že se jedná o podání, které nesplňuje předepsané náležitosti. Podání žalobce však doplněno ani potvrzeno nebylo. Za takové situace nebylo způsobilé vyvolat právní následky a správní orgán I. stupně nepochybil, pokud konal ústní jednání ve věci. Nutno podotknout, že o následně opakovaně podané námitce podjatosti (shodného znění), na výzvu doplněné o chybějící náležitosti, bylo řádně rozhodnuto. Proti tomuto rozhodnutí však žalobce žádné námitky nevzněl.
21. Podle § 36 odst. 3 správního řádu platí, že před vydáním rozhodnutí musí být účastníkům řízení dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce byl v oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání výslovně upozorněn na skutečnost, že mu závěrem nařízeného ústního jednání bude dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobce tak znal nejzazší okamžik, kdy mu bude umožněno využít práva dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobci nadto bylo ze strany správního orgánu I. stupně v reakci na jeho podání ze dne 2. 1. 2021 obratem sděleno, že toto podání nevyklučuje plánované úkony řízení. Podání žalobce nebylo důvodem pro odložení nařízeného ústního jednání, jak bylo výše vysvětleno. Vzhledem k tomu, že se žalobce z ústního jednání neomluvil, musel počítat s důsledky tohoto svého rozhodnutí. Mj. i s tím, že se nebude moci vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Svého práva vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí tak nevyužil vědomě. V postupu správního orgánu I. stupně nebyla shledána žádná vada.
22. Žalobce dále zpochybnil, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav. Správní orgány mají v řízení o přestupcích postupovat tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Za tímto účelem správní orgány v tomto řízení vycházely zejména ze svědeckých výpovědí zasahujících policistů a z obsahu policejní dokumentace. Podle názoru krajského soudu lze takový postup považovat s ohledem na povahu uplatněných námitek za dostačující požadovanému důkaznímu standardu.
23. Žalobce výpovědi svědků co do jejich obsahu nikterak nerozporuje, pouze trvá na tom, že vozidlo v danou dobu neřídil on. Zdejší soud má za to, že na základě svědeckých výpovědí policistů bylo prokázáno, že právě žalobce byl řidičem daného vozidla. Oba svědci shodně vypověděli, že nemohlo dojít k záměně vozidla za jiné. Svědek nstržm. D. N. měl po celou dobu s vozidlem vizuální kontakt, svědek prap. A. V. pak po celou dobu s výjimkou projíždění areálu čerpací stanice. Rovněž nemohlo dojít k záměně řidičů, neboť žalobce byl ve vozidle sám, svědek prap. A. V. navíc osobu řidiče vozidla viděl při předjíždění a viděl, že se jedná o osobu žalobce, jehož totožnost byla následně zjištěna při provedení silniční kontroly. Žalobce nikterak nezpochybnil, že to byl právě on, kdo byl účastníkem silniční kontroly.
24. Ze shodných výpovědí svědků rovněž vyplynulo, že došlo k bezprostřednímu ohrožení vozidla policistů, kdy svědek prap. A. V. byl v důsledku náhlého přejetí žalobce do levého

jízdního pruhu nucen k prudkému brždění, kterým předešel vzniku dopravní nehody. Zcela shodně popsal situaci i svědek nstržm. D. N. Vzhledem k prokázanému skutkovému stavu je již zcela nadbytečné zabývat se otázkou aktuálních povětrnostních podmínek, stavem vozovky či momentální viditelností. Manévr žalobce, který donutil posádku policejního vozidla k prudkému brždění, ohrožuje bezpečnost provozu i v případě ideálních povětrnostních podmínek, ideálního stavu vozovky či viditelnosti. Pokud jde o otázku místa, či času spáchání přestupku, správní orgán prvního stupně dospěl k závěrům o těchto skutečnostech rovněž na základě svědeckých výpovědí, které žalobce nezpochybnil.

25. Na podkladě sady shromážděných důkazů lze bez důvodných pochybností uzavřít, že řízení vozidla a s tím související spáchání dotčených přestupků bylo žalobci spolehlivě prokázáno. Stěžejní byly zejména konzistentní svědecké výpovědi policistů. Nutno doplnit, že policistu lze obecně považovat za nestranného svědka, protože vystupuje při provádění silniční kontroly a projednání přestupku v postavení úřední osoby, která nemá osobní zájem na výsledku řízení. Nelze samozřejmě vyloučit případy, kdy bude nestrannost policisty důvodně zpochybněna. Žalobce však v tomto směru žádné rozhodné okolnosti neuváděl a nevyplývají ani z obsahu spisové dokumentace (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 63, nebo ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016 – 46). Pokud žalobce (teprve v odvolání) tvrdil, že vozidlo neřídil, takové tvrzení soud shodně s žalovaným hodnotí jako nevěrohodné a účelové. Návrhu na výslech osoby, která měla být dle žalobce řidičem, tak bylo zcela na místě z uvedeného důvodu, jakož i v souladu se zásadou hospodárnosti řízení, nevyhovět. Průběh skutkového děje je spolehlivě zachycen ve svědeckých výpovědích policistů, které navzájem korespondují a odpovídají obsahu policejní dokumentace.
26. Co se týká zavinění, správní orgán I. stupně se touto otázkou zabýval na straně 8 a 9 prvostupňového rozhodnutí, kde řádně odůvodnil závěry, ke kterým dospěl. Vzhledem ke skutečnosti, že se otázka zavinění vztahuje k subjektivnímu stavu mysli a vůli pachatele, je zpravidla vhodné tuto otázku posoudit na základě výpovědi přestupce. Žalobce byl v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně pasivní, k ústnímu jednání se nedostavil. Závěry o povaze zavinění žalobce však lze v daném případě učinit na základě zjištěného skutkového stavu, povahy spáchaných skutků, způsobu jejich provedení a okolností případu, jak ostatně učinil i správní orgán I. stupně.
27. Pokud jde o přestupek spáchaný porušením povinnosti dle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, lze na základě okolností dospět k závěru o minimálně nevědomé nedbalosti žalobce. I v případě, že by žalobce nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům to vědět měl a mohl, neboť disponoval řidičským oprávněním. Tedy měl a mohl znát pravidla silničního provozu a těmito se řídit, tj. dbát dostatečné opatrnosti při přejíždění do levého pruhu.
28. Pokud jde o přestupek spáchaný porušením povinnosti dle § 4 písm. b) zákona o silničním provozu, lze na základě okolností dospět k závěru o minimálně nepřímém úmyslu žalobce. Na skutečnost, že žalobce věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn, lze usuzovat z okolností spáchaného přestupku. Žalobce zjevně věděl, že mu je policií dáván pokyn k následování policejního vozidla, neboť policejní vozidlo následoval do odbočovacího pruhu a zapnul i směrovku značící jeho úmysl odbočit na čerpací stanici. Žalobce však nakonec pokyn policistů neuposlechl, protože na poslední chvíli pokračoval v jízdě po dálnici směrem

na Brno. Žalobce se tedy vědomě a úmyslně rozhodl neuposlechnout pokyn policistů. Zdejší soud se proto zcela ztotožnil s tím, že žalobce jednal úmyslně.

29. Pokud jde o naplnění materiální stránky spáchaných přestupků, je pravdou, že správní orgán I. stupně se v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí touto otázkou explicitně nezabýval. Toto pochybení však napravit žalovaný v napadeném rozhodnutí, ostatně platí, že na rozhodnutí správních orgánů se pro účely soudního přezkumu nahlíží jako na jeden celek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 - 25). Žalovaný uvedl, že zákonodárce v zákoně o silničním provozu stanovil jednání, které je neslučitelné se zájmem chráněným zákonem, jímž je bezpečnost provozu. Rovněž uvedl, že materiální stránka přestupku byla naplněna i s ohledem na přímé ohrožení vozidla řízeného policistou.
30. Z předložené spisové dokumentace bylo zjištěno, že porušením povinnosti zakotvené v § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu došlo k bezprostřednímu ohrožení vozidla řízeného policisty. Prap. A. V. byl donucen k prudkému brždění, aby předešel vzniku dopravní nehody. Uvedené okolnosti bezpochyby svědčí o společenské škodlivosti protiprávního jednání žalobce, které ohrozilo zájem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.
31. Pokud jde o porušení povinnosti dle § 4 odst. b) zákona o silničním provozu, i zde byla materiální stránka spáchaného přestupku naplněna. Znak společenské škodlivosti přestupkového jednání nemusí nutně spočívat pouze v tom, že dojde ke konkrétnímu reálnému ohrožení společenského zájmu, postačí i potencionální ohrožení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 As 187/2016 - 23). Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že jednání, jehož formální znaky jsou zákonem označeny za delikt, v běžně se vyskytujících případech naplňují i materiální znak deliktu. Materiální znak ohrožovacího deliktu spočívající ve společenské škodlivosti je tak naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacích deliktů totiž není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, postačí i pouhé jejich ohrožení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015-31, bod 25).
32. Pokud tedy žalobce namítá, že není zřejmé, jak byli ostatní účastníci provozu omezeni či ohroženi jednáním žalobce, který se neřídil pokyny policistů, tato námitka je lichá. V důsledku jednání žalobce nadto došlo k vytvoření potenciálně nebezpečné situace, kdy policejní hlídka stíhala přestupce, který se neřídil jejich závaznými pokyny a snažil se jí ujet. O naplnění společenské škodlivosti přestupkového jednání žalobce tak nebylo pochyb.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal ani jiné vady, k nimž by musel případně přihlídnout z úřední povinnosti, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána

nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31. října 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně